

3. Лукач І.В. Правове становище холдингових компаній за законодавством деяких зарубіжних країн: порівняльний аналіз. – Університетські наукові записки. - № 1 (17). – 2006. – с. 160-166.
4. Мазур А.Г., Гонтарук Я.В., Клибанівська І.Я. Механізм управління холдинговою компанією. – Збірник наукових праць ВНАУ. - № 2 (64). – 2012. – с. 62 – 67.
5. Про холдингові компанії в Україні. – Закон України. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3528-15/print1389974322003130>.

Актуальні проблеми продажу майна банкрута у процедурі ліквідації

Єсінок А.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Тищенко Ю.В.*

Банкрутство – це невід’ємний елемент ринкової економіки. Саме він є механізмом правового захисту таких проблем як борги та взаємні заборгованості. З однієї сторони, банкрутство дозволяє «відсіювати» неефективні підприємства, а з другої – сприяє оздоровленню господарюючих суб’єктів, що опинилися в тимчасових фінансових труднощах [1].

Порядок продажу майна банкрута врегульований статтею 44 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон про банкрутство). При цьому продаж майна частинами здійснюється лише у випадку, коли не вдалося реалізувати майно боржника у вигляді цілісного майнового комплексу.

Новою редакцією Закону, на відміну від попередньої редакції, ліквідатору надається право вибору способу продажу активів банкрута для забезпечення відчуження майна за найвищою ціною. Такими способами є проведення аукціону та продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі [2].

Законом визначено склад майна, яке може продаватися ліквідатором на аукціоні (частина друга статті 44 Закону про банкрутство) та активів, які можуть бути реалізовані безпосередньо юридичній або фізичній особі (частина шоста статті 44 цього Закону). Особи, з якими ліквідатором укладено договори на реалізацію майна банкрута, мають провести розрахунки не пізніше моменту передачі їм придбаного майна.

Усі спори, пов’язані з реалізацією майна банкрута, вирішуються господарським судом у межах провадження у справі про банкрутство.

Відповідно до статті 55 Закону про банкрутство результати аукціону з продажу майна боржника в провадженні у справі про банкрутство, проведеного з порушенням вимог Закону, можуть бути визнані в судовому порядку недійсними.

Вибір способів продажу активів здійснюється ліквідатором з метою забезпечення його відчуження за найвищою ціною.

Тобто, положення які наведені в цій статті надають ліквідатору право вибору способу реалізації майна банкрута, за умови що результатом застосування такого способу продажу буде отримання найвищої ціни за майно банкрута.

Проте, положення 49 статті Закону про банкрутство вже імперативно вказують на необхідність продажу майна боржника шляхом проведення торгів у формі аукціону, що не відповідає положенням ст. 44 цього Закону. Наведене, як гадаємо, призводить до неоднозначного тлумачення способів продажу майна банкрута та викликає протиріччя у судовій практиці.

Слід звернути увагу на положення щодо проведення торгів ліквідатором відповідно до частин 4, 5 та абзацу першого частини 6 статті 49 Закону, суб'єктами аукціону є його замовник, організатор та учасники. Організатором аукціону є визначена замовником фізична або юридична особа, що має ліцензію на проведення торгів і з якою замовник аукціону уклав договір на проведення аукціону. Замовником є ліквідатор, призначений господарським судом у порядку, встановленому цим Законом.

Законодавцем не визначено, що організатором аукціону може бути ліквідатор, оскільки він є його замовником.

Враховуючи те, що передбачена абзацом другим частини другої статті 44 Закону можливість ліквідатора самостійно проводити торги на аукціоні відповідно до законодавства полягає не у виконанні ним функцій організатора аукціону, а в безпосередньому проведенні торгів, тобто у ролі ведучого (за наявності відповідного досвіду і знань).

Також викликає сумніви положення частини шостої статті 49 Закону про банкрутство, відповідно до якої організатором аукціону є визначена замовником фізична або юридична особа, що має ліцензію на проведення торгів і з якою замовник аукціону уклав договір на проведення аукціону.

Статтею 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» визначено перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню за цим Законом, та перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до спеціальних законів. Проведення торгів як вид діяльності, що підлягає ліцензуванню, у цих двох переліках відсутній. Згідно з частиною другою статті 2 згаданого Закону види господарської діяльності, не передбачені у статті 9 цього Закону, не підлягають ліцензуванню.

Отже, на нашу думку, деякі положення Закону про банкрутство щодо продажу майна банкрута потребують відповідного доопрацювання.

Список використаних джерел:

1. Заєць В.А. Ліквідація боржника у справах про банкрутство [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://3222.ua/article/lkvdatiya_borjnika_u_spravah_pro_bankrutstvo.htm.
2. Про Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» : Інформаційний лист Вишого господарського суду України № 01-06/606/2013 від 28.03.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vgsu.arbitr.gov.ua/news/1171/>.
3. Примак С.А. Актуальні питання продажу майна банкрута у процедурі ліквідації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dp.arbitr.gov.ua/sud5005/104479/>.

Українська міжбанківська валютна біржа: заходи щодо покращення функціонування валютної біржі

Закаєв М.І., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Найважливішою умовою нормального функціонування відкритої ринкової економіки в будь-якій державі є побудова повноцінного валютного ринку та ефективної системи його регулювання. Одним із суб'єктів валютного ринку виступає валютна біржа, представлена в нашій країні Українською міжбанківською валютною біржею.

Валютною біржею є установа, в якій згідно чинного законодавства здійснюється регулярна та упорядкована торгівля іноземною валютою